

LIETUVOS
EDUKOLOGIJOS
UNIVERSITETAS

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠVIETIMO IR MOKSLO MINISTERIJA
LIETUVOS EDUKOLOGIJOS UNIVERSITETO SOCIALINĖS EDUKACIJOS FAKULTETAS
LIETUVOS SOCIALINIŲ PEDAGOGŲ ASOCIACIJA
TARPTAUTINIS MOKSLINIS SIMPOZIUMAS
POZITYVIOJI SOCIALIZACIJA, VERSLUMAS IR SOCIALINĖ ATSAKOMYBĖ

Vilnius, 2014 m. spalio 27-28 d.

Simpoziumas skirtas Socialinės pedagogikos 25-mečiui Lietuvoje paminėti

Simpoziumo mokslinis komitetas:

Pirmininkė Prof. Dr. Giedrė Kvieskienė, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas, Lietuvos socialinių pedagogų asociacija

Prof. Dr. Serenella Besio, Universitas Della Valle d'Aosta, COST ekspertė, Italija

Doc. Dr. Dalia Bardauskienė, Vilniaus Gedimino Technikos Universiteto Statybos ekonomikos ir nekilnojamojo turto vadybos katedra, Darnios plėtros akademija

Doc. Dr. Angelė Kaušylienė, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Assoc. Prof. Dr. Christian Cristup Kjeldsen, Arhus universitetas, Danija

Prof. Dr. Ilona Klanienė, Klaipėdos universitetas, Socialinės pedagogikos ir katechetikos katedra

Doc. Dr. Elena Kocai, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas, Socialinio darbo ir sociologijos katedra

Prof. Dr. Irena Leliūgienė, Mykolo Riomerio universitetas

Doc. Dr. Anicetas Ignotas, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Prof. Dr. Vytas Navickas, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Prof. Dr. Dr. h.c. mult. Hans-Uwe Otto Bielefeldo universitetas, Bielefeldo Edukacijos gebėjimų tyrimų centras

Prof. Dr. Irena Zaleskienė, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Dr. Rolandas Zuoza, LR švietimo ir mokslo ministerija

Prof. Dr. Loreta Žadeikaitė, LR švietimo ir mokslo ministerija

Simpoziumo organizacinis komitetas:

Pirmininkė – Doc. Dr. Sigita Burvytė, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Pavadootoja – Auksė Petruškevičiūtė, Lietuvos socialinių pedagogų asociacija

Pavadootoja viešajai komunikacijai – Dr. Eglė Celiešienė, Lietuvos edukologijos universiteto Socialinės edukacijos fakultetas, Lietuvos demokratiškumo ugdymo kolegija

Greta Ališauskaitė, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetao studentų atstovybė

Rima Čerņiuvienė, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Dovilė Jezukevičiūtė, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Ona Misiukevičienė, Marijampolės Petro Armino pagrindinės mokyklos socialinė pedagogė ekspertė, LL2 konsultantė

Vajonė Strimaitienė, Jono Ivaškevičiaus jaunimo mokykla, Pagrindinių mokyklų vadovų asociacijos tarybos narė

Doc. Dr. Romaldas Stankaitis, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Algimantas Šimaitis, LR Švietimo ir mokslo ministerija

Angelė Tamulevičiūtė, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Elena Urbonienė, Nevyriausybinų organizacijų vaikams konfederacija

Simpoziumo viešinimo grupė:

Elena Diržytė, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Doc. Vaidotas Grigas, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Tadas Mindaugas Matijošaitis, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Armina Pikytė, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Justina Saveikaitė, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Indrė Vaitkevičiūtė, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakultetas

Spalio 27 d.

Lietuvos Respublikos Seimo III rūmai (Gedimino per. 53, Vilnius)

Simpoziumo atidarymas

8.00 - 9.00 Registracija, kava, virtualios parodos

I sesija (skirta tarptautinei mokslinės - praktinės grupės tema „Vaikai žaidimams su negalia“ patirčiai apibendrinti)

Moderuoja: Prof. Dr. Serenella Besio, LUDI COST ekspertė, Italija ir dr. Eglė Celiešienė, Lietuvos edukologijos universitetas, Lietuvos demokratiškumo ugdymo kolegija, Lietuva

9.00-11.00 Grupinė diskusija: „Žaidimai vaikams su negalia“:

Natalia Tokareva, UNESCO Technologijų institutas Europoje, Maskva

Kim Adams, Alberta universitetas, Alberta, Kanada

Adriana Rios Rincon, del Rosario universitetas, Bogota, Kolumbija

Anita Bundy, Sidnėjaus universitetas, Sidnėjus, Australija

Plenarinė sesija¹

11.00 - 12.30 Svečių sveikinimai

12.30 - 13.00 Prof. Dr. Giedrė Kvieskienė, Lietuvos edukologijos universitetas, „Socialinio pedagogo kompetencijos – įtraukiai ir kūrybiškai bendruomenei per mokslo ir privataus sektorių partnerystę“

13.00 - 14.00 Pietūs

II sesija: Socialinio pedagogo kompetencijos sumanioje visuomenėje

Moderuoja: Dr. Rolandas Zuoza (Lietuva), Christian Cristup Kjeldsen (Danija)

14.00-14.30 Dr. Rolandas Zuoza, LR švietimo ir mokslo ministerija, „Socialinės pedagogikos instucionalizacija“

14.30- 15.00 Prof. Dr. Dr. h.c. mult. Hans-Uwe Otto, Bielefeldo universitetas, Vokietija, „Socialinės pedagogikos sampratų įvairovė“ („The diversity of modern social pedagogy in Europe“)

15.00 -15.30 Assoc. Prof. Dr. Christian Cristup Arhus universitetas, Danija, „Socialinė pedagogika ir antreprenerystė Danijoje“ („Social pedagogy and enterprenership in Denmark“)

15.30 – 16.00 Kavos pertrauka

III sesija: Pozityvioji socializacija socialinei edukacijai²

Moderuoja: Algimantas Šimaitis (Lietuva), Prof. Dr. Irena Leliūgienė (Lietuva), assoc. Prof. Dr. Doyle Stevick, JAV

16.00 – 16.30 Prof. Dr. Vytas Navickas, Lietuvos edukologijos universitetas, Socialinės edukacijos fakulteto dekanas, „Socialinės veiklos profesionalų įgalinimas ekonominiam raštingumui“

16.30 - 16.50 Assoc. Prof. Dr. Doyle Stevick, Indianos universitetas, JAV, „Mokyklos konsultantas ir socioedukacinės pagalbos sistemos JAV“ („School Counselor and Social Education Support System in USA“)

---

¹ LUDI COST grupinė diskusija: „Žaidimai vaikams su negalia“ tęsiama Konstitucijos salėje

² LUDI COST grupinė diskusija: „Žaidimai vaikams su negalia“ tęsiama Lietuvos edukologijos universitete (Studentų 39-608, Vilnius)

16.50 – 17.10 Prof. Dr. Irena Leliūgienė, Mykolo Romerio universitetas, „Socialinės pedagogikos kelias Lietuvoje: nuo mokslinio eksperimento iki naujų strateginių išvalgų globalių pokyčių kontekste“.

17.10 – 17.30 Diskusijos

17.30 – 19.00 Socialinis klubas

Spalio 28 d.

Lietuvos edukologijos universitetas (T. Ševčenkos g. 31, Vilnius / Studnetų 39, Vilnius)

Darbas grupėse:

1. Socialinės pedagogikos identitetas ir raidos perspektyvos.

Moderatoriai: Irena Leliūgienė, Algimantas Šimaitis, Auksė Petruškevičiūtė

2. Bendruomeninio ugdymo galia ir jos raiška, skatinant pozityviąją tėvystę.

Moderatoriai: Elena Kocai, Sigita Burvytė, Ilona Klanienė

3. Skirtybių vienovė ir socialinė darna įtraukiančiojo ugdymo ir lygių galimybių perspektyvoje.

Moderatoriai: Irena Zaleskienė, Angelė Tamulevičiūtė, Ona Misiukevičienė

4. Verslumo ir socialinės atsakomybės sankirta partnerystės kontekstuose (kūrybiniai darbai/studentiškų praktikų pristatymai).

Moderatoriai: Romas Stankaitis, Anicetas Ignotas, Elena Urbonienė

5. Žaidimai vaikų su negalia aktyviai socialinei įtraukčiai.

Moderatoriai: Prof. Dr. Serenella Besio, Dr. Eglė Celiešienė

TARPTAUTINIS MOKSLINIS SIMPOZIUMAS

POZITYVIOJI SOCIALIZACIJA, VERSLUMAS IR SOCIALINĖ ATSAKOMYBĖ

Tarptautinio simpoziumo tikslas – išnagrinėti pozityviosios socializacijos, verslumo, socialinės atsakomybės dermės paieškas ugdymo kontekstuose ir socialinio pedagogo veikloje.

Uždaviniai:

1. Įgalinti tėvus ir kitus šeimos narius bei bendruomenės socialinei partnerystei, siekiant vaikų ir šeimų gerovės bei tvarumo;
2. Aptarti viešojo, verslo ir nevyriausybinių sektorių partnerystės plėtrą;
3. Apibendrinti vaikų, jaunimo bei socialinės atskirties grupių verslumo, kūrybiškumo sėkmės bei įtraukties atvejus.
4. Modeliuoti pozityviosios socializacijos, kompleksinės socialinės pedagoginės pagalbos teikimo, socialinio verslo inkubacijos scenarijus.

Simpoziumo simboliu pasirinkome deimantą, nes jis geriausiai atitinka daugiafunkčę socialinės pedagogikos (socialinės edukacijos) paradigmą. Socialinės pedagogikos akademinis diskursas analizuoja asmens, socialinių grupių ir visuomenės pozityviosios socializacijos modelius, įtakojančius gerovę ir viešųjų gėrybių tolydumą. Socialinio pedagogo veiklos turinys³ priklauso ne tik nuo socioedukacinių problemų dinamikos, bet ir nuo visuomenės lūkesčių, fokusuojančių sudėtingus uždavinius, kuriuos įgyvendinti socialinis pedagogas gali tik turėdamas daugiafunkčę socialinės

³ Bronislovas Bitinas „Mokyklos socialiniai pedagogai: ergonominis aspektas“ iš B. Bitinas „Rinktiniai edukologiniai raštai“, 3 t. V., 2013, p. 543-550.

pedagogikos paradigmą atspindinčius gebėjimus. Sumaniosios specializacijos⁴ kryptis: *įtrauki ir kūrybinga visuomenė* atliepanti tokius socialinius iššūkius ir ateities tendencijas kaip prastėjanti demografinė būklė, netolygi regioninė plėtra, skurdas, nelegalus darbas, per menka socialinė sanglauda, įgūdžių ir darbo rinkos poreikių atotrūkis, nepakankamai ugdomi talentai ir kūrybinis potencialas, viešojo sektoriaus inovacijų ir efektyvaus valdymo stokai puikiai suprantamos socialiniams pedagogams. Socialinis pedagogas nuo pat pirmųjų apibrėžties metų yra įvardijamas ne tik kaip vaiko gerovės advokatas⁵, bet ir profesionalas, valdantis asmens pozityviąją socializaciją⁶, įtakojantis asmens brandą, teikiantis socialinę pedagoginę pagalbą ir ugdantis socialinę atsakomybę sumaniai ir kompleksiškai sprendamas problemas ne tik savo, bet ir bendruomenės socialinių partnerių dėka. Socialinės pedagogikos teorinį lauką pirmasis Lietuvoje apibrėžė Stasys Šalkauskis, tikslino Juozas Vaitkevičius, dar 1988 metais išleistoje monografijoje „Socialinės pedagogikos bruožai“ (1988), tikslino Irena Leliūgienė, Bronislovas Bitinas, Zenonas Bajoriūnas, Audronė Juodaitytė, Angelė Kaušylienė, Giedrė Kvieskienė, Liuda Rupšienė, Daiva Alifanovienė, Edita Štuopytė, Ilona Jonutytė, Ilona Tilindienė, Raimundas Čepukas, Audronė Dumčienė, Lidija Kondrašovienė, Loreta Žadeikaitė ir kt.

Vienas iš pagrindinių principų, kuriais grindžiama socialinė pedagogika yra meilė, atjauta ir empatija, t.y. suvokimas, kad kiekvienas žmogus yra nepaprastai svarbus. Mes visi esame skirtingi ir turime daug įvairių žinių, įgūdžių ir gebėjimų. Bet kaip ir su deimantu, taip ir su žmogumi: ne visas jo turtas atsiskleidžia iš karto: ne visi deimantai yra poliruoti ir skleidžia gyvybingą spindesį, bet visi jie visi turi potencialą tokiais būti. Kiekvienas asmuo turi galimybę sublizgėti, o socialinė pedagogika yra mokslas apie tokią švietimo pagalbą žmonėms, kuri atskleidžia ir išlaisvina jų kūrybinį potencialą. Socialinė pedagogika, būdama jauniausia socialinių mokslų srityje, kelia keturis pagrindinius tikslus, kurie susiję: su asmens gerove ir laime, holistiniu ugdymu, partneryste, ir įgalinimu ir siekia, kad visos šio deimanto briaunos būtų tolygiai nušlifluotos praktikoje per 3D modelį: daugiafunkcij, daugiakriterinį ir daugiasektorinį⁷ poveikį, plėtoja socialinę įtrauktį, socialinę gerovę, įgalinti asmens gyvenimo kokybę ir pilietinę visuomenę. Socialinė pedagogika (edukacija) – pozityviosios socializacijos daugiasektoriniai scenarijai, apjungiantys aktyvios socialinės įtraukties, socialinio verslumo, sumaniosios socializacijos bei sisteminės kompleksinės socioedukacinės pagalbos metodus, įgalinančius individus, socialines grupes ir bendruomenes kūrybiškai spręsti asmeninės ir visuomenės gerovės didinimo ir augančios pasaulio tarpusavio priklausomybės iššūkius ir sprendžiant socialines inovacijas.⁸ Šiandien socialinės pedagogikos viena iš svarbiausių užduočių yra išugdyti žmonėse pilnaverčio šiuolaikinio socialinio bendravimo įgūdžius. Aktyvus vaidmuo socialinių santykių išsiugdymo kultūrai priskiriamas

⁴ Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. balandžio 30 d. nutarimas Nr. 411

⁵ Giedrė Kvieskienė. Socializacija ir vaiko gerovė. V. 2003. Prieiga internetu: <http://www.bibliotek.a.vpu.lt/elpu/37059.pdf>

⁶ Giedrė Kvieskienė. Pozityvioji socializacija. V. 2005. Prieiga internetu: http://vddb.library.lt/fedora/get/LT-eLABa-0001:B.03~2005-ISBN_9955-20-021-9/DS.001.0.01.BOOK

⁷ T.p.

⁸ Giedrė Kvieskienė, Eglė Celiešienė. The development of Indicators for Sustainable Education: Methodological and Conceptual Approaches. V. 2014. Prieiga internetu: http://www.bm.vgtu.lt/public/conferences/3/schedConfs/8/program-en_US.pdf

sociokultūrinei mikrosistemai, kuri individą ugdo tam tikruose žmogiškojo gyvenimo būdo rėmuose, kuriuose sukuriamas ne tik gyvenimo stilius, bet ir visa žmogiškųjų vertybių sistema. Joje pasireiškia efektyvus kultūrinis poveikis žmogaus dvasiniam tobulinimui. Kultūra formuoja asmenybę. Būtent per socialinį poveikį lavinamos individo mąstymo formos ir galimybės, reikalingos gyvenant sociume. Čia būtina pabrėžti ne tik įnašą į žmogaus kultūrą, bet ir jo poveikį kitam žmogui, turint omenyje, kad individas yra veiklus ir atstovauja kultūrai, kaip jos kūrėjas ir platintojas. Darbo vieta bei jo pobūdis, materialinių poreikių šaltiniai, šeima, ugdymas, bendravimas su aplinkiniais yra pastovus, tačiau kartu ir kintantis kompleksas veiksnių, sudarančių žmogaus kultūrinę mikrosistemą⁹.

Gerovė ir laimė:

Svarbiausias socialinės pedagoginės praktikos tikslas yra žmonėms suteikti gerovę ir laimę, tvarumu ir teisėmis grindžiamą požiūrį. Nors terminai „gerovė“, ir „laimė“ kartais vertinamas kaip sinonimas, tačiau teoriškai skiriasi: „laimė“ apibūdina šiuolaikinę gerovę, ilgalaikį jausmą, apibūdinantį fizinę, protinę, emocinę, socialinę gerovę ir savijautą. Žvelgdami į šiuos komponentus holistiškai, galime išvesti žmogaus gerovės sampratą. Gerovė ir laimė yra labai individualūs ir subjektyvūs fenomenai: tai, kas daro mus laimingus labai skiriasi nuo individo asmenybės. Todėl socialinė pedagoginė pagalba yra priklausoma nuo konkrečių sąlygų, turi būti individualizuojama, o ne taikoma unifikuotai.

Holistinė socialinė edukacija:

Socialinė edukacija yra malonus savojo „aš“ ieškojimas“, pasak vokiečių filosofo Peter Sloterdijk - šia prasme, holistinis mokymasis atspindi gerovės ir laimės tikslą ir turi būti vertinamas kaip visuomenės gerovės plėtotė. Socialinė edukacija yra daugiau nei tai, kas vyksta mokykloje, tai yra holistinis procesas, realizuojantis asmens mokymosi ir augimo potencialą, kuris gali įvykti bet kurioje situacijoje ir edukacinėse aplinkose moderuojant socialiniam pedagogui. Holistinė socialinė edukacija yra visą gyvenimą trunkantis procesas, apimantis „galvą, širdį ir rankas“. Socialinė edukacija (pedagogika) inicijuoja ir plečia pažinimo procesą, kad žmonės išlaisvintų savo kūrybinį potencialą. Kadangi mes visi esame unikalūs, todėl socialinė pedagogika kasdien teorijoje ir praktikoje plečia aktyvios socialinės įtraukties ir kūrybiškumo galimybes.

---

⁹ Irena Leliūgienė, Socialinė Pedagogika. Kaunas: Technologija, 2003.

Socialinė partnerystė:

Esminis dalykas siekiant pagrindinių socialinės pedagogikos tikslų yra pedagoginiai santykiai ir socialinė partnerystė¹⁰. Viešojo, privataus ir NVO sektorių partnerystė apibūdina įteisintus susitarimus tarp valstybinio ir privataus sektoriaus, plėtojant viešąją infrastruktūrą, tenkinant būtinus bendruomenės poreikius ar teikiant kitas su tuo susijusias paslaugas. Per palankius socialinius santykius su socialiniu pedagogu asmuo įsitikina, kad juo rūpinasi, kad jie turi kuo pasitikėti ištikus krizei. Teikiant kompleksinę socioedukacinę pagalbą, inicijuojamas profesionalų tinklas, kuriami stiprūs, teigiami santykiai tarp profesionalų ir klientų. Todėl socialinė partnerystė ir pedagoginiai santykiai turi būti autentiški ir atsakingi. Taigi socialinė partnerystė ir pedagoginiai santykiai yra profesinis ir asmeninis iššūkis socialiniam pedagogui tuo pačiu metu.

Įgalinimas:

Žmogaus įgalinimo esmę galima apibūdinti kaip gebėjimą „paimti savo gyvenimą į rankas“, sutelkti pastangas pozityviai jį keisti, priimant aktyvią poziciją savo gerovės atžvilgiu. Todėl asmeninių kompetencijų veikti didėjimas, naujų, nepažintų, vidaus išteklių atradimas, sunkumų priėmimas ir pozityvus jų traktavimas yra tipiški „įsigalinusio“ žmogaus požymiai. Asmuo pradeda kontroliuoti savo gyvenimą, dalyvauja įtakojant ir valdant pokyčius. Asmuo įtikinamas imtis iniciatyvos ir atsakomybės už savo tobulėjimą, gerovę ir laimę, taip pat jų santykius su bendruomene. Socialinė pedagogika padeda žmonėms įgyti nepriklausomybę ir plėtoti tarpusavio priklausomybę.

Pozityvioji socializacija:

Pozityvioji socializacija naują socialinio ugdymo dinamiką nusakanti sąvoka apibūdinanti vaikų poreikius ir profesionalų galimybes į grupes visuomene ir stebėsenos (monitoringo) būdu ši paradigma įtakoja vaikų gerovę. Siekiant įgyvendinti šiuos pagrindinius tikslus, socialinė pedagogika turi būti apie teigiamus patirtimi. Kažką, kad daro kažkas laimingas, ką jie pasiekė, naujų įgūdžių jie sužinojo, kad rūpestinga paramą kažkam kitam - patirti kažką teigiamo galia turi dvigubą poveikį: ji kelia asmenų pasitikėjimą savimi ir jausmus savivertę, todėl jis stiprina savo jausmą gerovę, mokymosi, kad galėtų suformuoti tvirtą ryšį, arba jausmas įgaliojimus; ir stiprinant savo teigiamų asmuo taip pat gerina savo silpnąsias puses, kad neigiamos sąvokos apie jų pačių išnyks. (Nelabai suprantu išsakytos minties)

Socialiniai pedagogai Lietuvoje:¹¹

¹⁰ Giedrė Kvieskienė, Vytautas Kvieska. Socialinės partnerystės įtaka inovacijoms. Lietuvos edukologijos universiteto leidykla. V. 2012. p. 262

¹¹ Parengta Šimaitis A. pagal Švietimo ir mokslo ministerijos medžiagą

Socialiniai pedagogai Lietuvos aukštosiose mokyklose rengiami nuo XX amžiaus 9-ojo dešimtmečio, tačiau intensyvesnė jų praktinė veikla Lietuvos mokyklose prasidėjo tik XXI amžiuje. 2014 m. sukanka 25 metai, kai 1998 metais pedagoginio eksperimento būdu įsteigti socialinių pedagogų etatai Kauno Palemono ir Kėdainių Akademijos mokyklose, mokslinius eksperimentus vykdė dr. I. Leliūgienė ir dr. R. Lengvinas, kuriems vadovavo prof. dr. B. Bitinas, kurio iniciatyva 1991 metais pradėtos ir akademinės studijos Lietuvos edukologijos, vėliau ir kituose Lietuvos universitetuose, Utenos kolegijoje vėliau kitose Lietuvos kolegijose.

Lietuvos Respublikos Vyriausybei 2001 m. patvirtinus Socialinių pedagogų etatų steigimo švietimo įstaigose 2001–2005 metų programą ir skyrus finansavimą, pastebimas socialinių pedagogų etatų skaičiaus didėjimas. 1999 m. Lietuvos mokyklose dirbo 79 socialiniai pedagogai. 2001 m. buvo finansuoti 169, 2004 m. – 597 socialinių pedagogų etatai. Nuo 2004 m. socialinių pedagogų etatai finansuojami iš mokinio krepšelio lėšų. 2014 m. Lietuvos mokyklose dirba 1090 socialinių pedagogų, iš jų 7 procentai turi socialinio pedagogo eksperto, 16 procentų – socialinio pedagogo metodininko, 39 procentai – vyr. socialinio pedagogo kvalifikacines kategorijas. Kai kuriose Lietuvos mokyklose dirba net po du ir daugiau socialinių pedagogų. Ikimokyklinio ugdymo įstaigose dirba 75, pradinėje mokykloje – 54, pagrindinėje mokykloje – 407, progimnazijoje – 99, vidurinėje mokykloje – 177, gimnazijoje – 278 socialiniai pedagogai. 33 procentai socialinių pedagogų, dirbančių mokyklose, turi nuo 4 iki 9 metų darbo stažo, 30 procentų – nuo 9 iki 14 metų ir po 18 procentų socialinių pedagogų, dirbančių šį darbą, iki 4 metų ir 15 metų ir daugiau darbo stažo. Be to 70 socialinių pedagogų dirba profesinėse mokyklose, 29 – pedagoginėse psichologinėse tarnybose, per 200 – vaikų globos namuose ir kt.

Nors pirmieji socialinių pedagogų etatai pradžioje buvo steigiami tik mokyklose, tačiau šiandien socialinių pedagogų etatai steigiami ir švietimo pagalbos įstaigose, vaikų globos namuose, centruose, teikiančiuose reabilitacijos ir resocializacijos paslaugas vaikams, vaiko teisių apsaugos tarnybose, socialinės paramos centruose, pedagoginėse psichologinėse tarnybose, ikimokyklinėse ugdymo įstaigose, daugiafunkciniuose ir jaunimo centruose, ligoninėse, nevyriausybinėse organizacijose, bendruomenėse ir kt. Švietimo įstaigose, pradėjus dirbti socialiniam pedagogui ugdymas ir organizacinis darbas įgavo sisteminių pobūdį: atsirado darbuotojas, kuris nuosekliai gilinaisi į mokiniams iškylančias problemas, koordinuoja vaiko gerovės problemas.

Konferencijos organizatoriai: Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija, Lietuvos Edukologijos universiteto Socialinės edukacijos fakultetas, Lietuvos socialinių pedagogų asociacija.

Partneriai: Nevyriausybinų organizacijų vaikams konfederacija, Lietuvos demokratiškumo ugdymo kolegija, Klaipėdos universitetas, Darnios plėtros akademija

Kviečiame dalyvauti socialinius pedagogus, socialinius darbuotojus, NVO darbuotojus, mokslininkus, verslininkus, edukacijos profesionalus ir vadybininkus, nevyriausybinų organizacijų atstovus, politikus, vadybininkus, visus, kurie domisi socialinėmis inovacijomis, socialine pedagogika ir socioedukaciniu įgalinimu.

Papildoma informacija teikiama el. paštu: info@lduk.lt